

במדינה

צפו הישראלים בחרדה לבשורות על תנועת הצבא המצרי לעבר תל-אביב — כי אם לעבר קאהיר.

את הציפיה הזאת הולידה ידיעה יבשה של ראיון קאהיר. בין שני שירים עליונים, הודיע הקריין המצרי על התאבדותו של המרשל עבד-אל-חכים עאמר — "הצל" של עבד-אל-נאצר (ראה עמוד 9).

גם האזרח הרחוק ביותר מבעיות המרחב הבין, כי התאבדותו של האיש מספר שניים במישור הנאצריסטי אינה יכולה להיות סוף-

העם

מחכים לבשורה מקאהיר

השבוע עמד, מחדש, בסימן שידוריה חדשות. אזרחי ישראל נקבצו סביב מכשירי ה-רדיו, וציפו לבשורות מקאהיר. מבחינה מסויימת, היה זה המשך ישיר של ימי מאייזוני הגורליים. אך הפעם לא

אלי כהן, אולי גדול המרגלים שהיו למדינת ישראל, חזר בימים אלה לחדשות. בפארים יצא לאור ספר, פרי עטם של העיתונאים ישעיהו כהן פורת מ"ידיעות אחרונות" ואורי דן מ"מעריב", שכותרו בשם המשותף "בן דן". שם הספר הוא "המרגל שבא מתל-אביב", ומספרת בו בכל פרטיה, עלילת אלי כהן. הספר עומד להופיע בקרוב בעברית בישראל. המחברים מופתים על חירותו של כהן, יליד אלכסנדריה, אל לב לבה של צמרת השלטון בסוריה, ומסויימים בספור לכירתו והוצאתו להורג בתליה. כך הם מתארים את סוף הקארירה המופלאה:

האמיתית? שאל הקולונל. "כאמל אמיין תאבט, מהגר ארגנטיני", התעקש כהן.

"בסדר. לא חשוב. נטפל בכך — ותדבר", סינן סחידאני בין שיניו. אלי, שראה את ה-גברים המאיימים עליו מכל עבר בנשקם, שוב לא הגיב. הוא ידע, ודאי שידע ברגע זה, שהכל אבוד.

ראש שירותי הריגול-הנגדי רכן על המי-טה, העיף מבט רבידיעות לעבר המשרד והמקלט השקטים.

"מעניין מאוד", הפליט הקולונל. "האם יש למשרד הזה עוצמה המספיקה כדי להגיע לתל-אביב? תודה: אתה עובד בשביל ישראל?"

★ ★ ★
ב עוד שהקולונל סחידאני וסגניו שומרים על המרגל בהדרה-מיטות. הפכו אנשיהם את הדירה. כך גילו גם את המשרד השני. עתה הפכה הדוהרה המטרופת של

ה קרה ביום חמישי אחד, בשעה שמו-נה בבוקר, בעיצומו של חודש ינואר 1965.

אלי כהן סיים זה עתה את שידורו לעבר תל-אביב. ערב קודם לכן, שעה שסעד ב-חברתו של הקולונל סאלים חאטום, נודע לו שהנשיא אל-חאפז כינס את ממוני המשרד השני, הגוף ללוחמה בריגול בסוריה, כדי לדון בתוכנית איחודם של כמה וכמה איר-גונים פאלסטיניים.

חאפז, כך סיפר חאטום, רצה להקים חטי-בה של אנשי-קומאנדו פאלסטיניים. חטיבה זו, שכראשה יעמדו קצינים סוריים, תבצע פעולות-חבלה בתוככי ישראל.

הנשיא הזכיר את מלחמת אלג'יריה, ו-העלה את התקפה שהמאבק האנטי-ישראלי חייב לקבל, מעכשיו, אופי של מלחמה עמ-מית פאלסטינית, כדי שיוכלו לכבוש מחדש את השטחים "שלהם".

המרגל שלא חזר מדמשה

סחידאני לזעם קר וציני. הקולונל ידע היטב שחאטום ודאלי נמנים על חבריו האינטימיים של אלי כהן. הוא הבין מה כמות ומהות הידיעות, השאובות ממיטב המקורות ה-סוריים, שעברו דרך כהן מדמשק לתל-אביב. מרוב זעם, ירק הקולונל בפני כהן: "כלב מטונף!" זעק לעברו. "אתה תמות. ספר את כל האמת! היכן אתה מסתיר את יתר המשרדים? גלה לנו את שמותיהם של יתר המרגלים הצינוניים בדמשק!"

"שני משרדים היו די והותר בשבילי", ענה כהן החיחרר כסיד — אך השקט.

או גילה אחד מקציני סחידאני שתי תגל-יות נוספות: אבקת חומר-נפץ המוסתרת ב-סבון ירדני, ושלוש שקיקיות זעומות, ה-מכילות סם ממת.

"אנחנו נבחר ברגע מותך, לא אתה!" העיר סחידאני.

בינתיים גילו על המזוזה שורה של סר-טים: תצלומי האחרונים של אלי כהן, ש-היו מוכנים למשלוח לישראל, וכן כמה ר-כמה פניקסי-צ'קים, בתוספת התכתבות ה-מלאה עם זלינגר.

"לא התכונתי להשתמש בחומרי-הנפץ כדי לבצע חבלות בדמשק", העיר כהן. "אלמלא תפשתם אותי מהר, הייתי מפוצץ את משר-די. זוהי האמת לאמיתה."

★ ★ ★
ב שלב זה חשב עדיין סחידאני שיש לו עסק עם מרגל ערבי, המכור לשב-הישראלי. הוא לא חלם שבידיו ישראלי ממש.

המרגל סיים את שידורו בשעה שמונה, בערך. ישבו על מיטתו, סובב את כפתורי המקלט, בתקווה לקבל את הוראות תל-אביב, שהועברו לו, בדרך כלל, מייד עם תום שידורו. המשדר הזעיר, אותו הוציא כבכל ערב ובכל בוקר ממחבואו, ניצב על המצע — לצידו.

עתה היה עליו לשמוע את הקישקוש ה-אופייני, הבוקע מן המקלט: זאז ידע שתל-אביב משדרת.

ברגע זה שמע אלי כהן מהלומות כבדות על הדלת. הוא לא הספיק להגיב. דלת הדירה נפרצה, הפכה רסיסים. אלי קם, כשהוא מגן, אינסטינקטיבית, בידיו, על המשדר הזעיר — אבל בחדר כבר היו שמונה גברים, כולם לבושים אזרחית. הם כיהנו לעברו את אקדחיהם, וציוו עליו להרים ידיים.

אלי לא ידע שדירתו מכותרת. אותו רגע סכבו את הבית כמה עשרות מאנשי שירותי-הביטחון הסוריים.

גבר חסין פרש מן הקבוצה הסובבת את המרגל. בניגוד ליתר, הוא לבש מר-יצבא סוריים. אלי הכיר אותו: היה זה הקולונל אחמד סחידאני, ראש שירותי המודיעין ו-שירותי הריגול-הנגדי של סוריה.

"סוף-סוף תפשונו אותך על חם, מרגל!" זעק הקולונל הצעיר, כשקולו אינו מסתיר את זעמו — ואת תחושת-הניצחון שלו.

"דחילכום", הגיב כהן כשקט. "מה אתם רוצים ממני? אני ערבי מארגנטינה."

"הסיפור הזה נמשך די והותר. מה שמך

שאל את הרוקח או הרופא שלך

לטיפול

בפצע' גארות

קומד

שקוף ובלתי נראה

פישר תעשיות פרמצבטיות 741037ל 18030 ת.ד.

עתה הזמן להזמין חליפתך לחורף

תפירה מעולה ובמחירים קדמיעונתיים, תפירה גם מבד הקונה החל

מ-165 ל"י

ריבנפלד

נחלת בנימין 59, פנת אחד העם, תל-אביב.

חליפות הריון קצרה או חלקת

לרגלי הרחבה עברנו !!! מרכז עדשות מגע

CONTACT LENS CENTER

"גרוזובסקי — אישון — לנס"

ת"א רח' שניאור 5 (ליד מוגרבי מול מגרש חניה פינת פינסקר) טל. 55029

שעות קבלה 17-9